

'HIS MASTER'S VOICE'

हिज मारकर
सुनो

मराठी व हिंदुस्तानी सप्लीमेंट

फेब्रुवारी १९३७

Marathi & Hindustani Supplement
February 1937.

मराठी रेकॉर्ड्स

Hiraman Desai, Vithoba Zaoba & Miss Gulnar Senjit

हिरामण देसाई, विठोबा झावबा आणि मिस् गुलनार सेंजित

N 5201 { घरजांचई भाग १ ला सुंदर बी. मानकरकृत
५२०१ { „ „ भाग २ रा „ „ „

हिरामण देसाई, सुंदर मानकर, विठोबा झावबा,
मिस् गुलनार सेंजित.

एक बाजू:—

[रेडीओत गाणें चालू आहे. पद संपतें. दुसरें पद सुरू होतांना—]

बाप—अं ! माझ्या घरांत रेडिओ ? कुणी आणला हा घरांत ? (रेडिओत पद सुरू होतें) बंद बंद; अर्धी बंद कर तो रेडिओ. कुणाचा हा रेडिओ ?

मुलगी—आपलाच, (रेडिओ बंद करते).

बाप—आपला ? कुणी आणला ? तूं ?

मुलगी—यांनीं. यांनीं प्रेझेंट दिला आहे त मला वात्रा. पाह ना कित ।
सुंदर आहे तो; काय सुरेख कॅबिनेट आहे पण !

बाप—मग कॅबिनेट हवं असल्यास घे ठेऊन, अन् रेडिओ दे फेकून.

तो—(पुटपुटतो) अरसिकेषु कवित्व निवेदनम्—

बाप—काय म्हटलं त ?

तो—कांहीं नाही.

बाप—हें पाहा मिस्टर, असलीं भलतीं सलतीं प्रेझेंटस माझ्या मुलीला
यायचीं असतील तर आजपासून ह्या घराचा उंबरठा वर्ज्य.

तो—भलतीं सलतीं ! रेडिओ—म्हणजे भलतं सलतं प्रेझेंट ? माझ्या घरांत
तर प्रत्येक खोलींत एक एक रेडिओ-सेट आहे.

बाप—त्या मामा वरेंकराच्या नादीं लागला आहांत वायतं तुम्ही ? एक
सांगतो तुम्हाला, त्या म्हाताऱ्याचं ऐकत जाऊं नका तुम्ही कुणी.

तो—म्हणजे ?

बाप—अहो रेडिओचं हें खूळ त्यांनींच माजवलं आहे सारं.

तो—पण रेडिओवर तुमचा एवढा रोष कां ?

बाप—ऑफिसच्या दगदगीतून सुटून स्वस्थपणानं घरीं येऊन पडावं, तर
झालाच या रेडिओचा अत्याचार सुरू. अहो, आमचे शेजारी अजून जिमखान्यां-
तून घरीं आले नाहीत म्हणून—

तो—नाहीं तर काय ?

बाप—नाहीं तर बसल्याजागीं तुम्हाला राष्ट्रसंघाची बैठक ऐकायला मिळाली
असती.

तो—राष्ट्रसंघाची बैठक ?

बाप—एक लंडनचं स्टेशन घेतो, तर दुसरा पॅरिसचं घेतो. तिसरा विष्णू
घेतो, तर चवथा श्युनिच घेतो. आणि तो पलिकडच्या घरांतला कम्युनिस्ट—

तो—कम्युनिस्ट ?

मुलगी—तो फ्राइड हातांत घेऊन बोडक्यानं हिंडणारा—

तो--हं हं, तो होय—

बाप—तो भर रात्री दोन वाजतांच रेडिओ उघडून बसतो.

तो--दोन वाजतां ? दोन वाजतां काय मिळणार त्याला ?

बाप--मॉस्को !

तो—त्याला रशियन भाषा समजते ?

बाप—पण कळून उपयोग काय ?

तो--कां ?

बाप--अहो, काय आहे तें ऐकूं तर आलं पाहिजे. मॉस्को घेतलं, कीं झालं वादळी वारं सुरू. धाड-धाड-धूम-धाड (रेडिओशीं मुलगी खेळत असते. रेडिओ सुरू होतो. धाड-धाड-धूम-धाड) Exactly, हें असंच.

तो—हे ॲटमॉस फेरिक्स आहेत. (ती रेडिओ बंद करते).

बाप—नांव कांहींही असलं तरी ते अत्याचार आहेत. हें पाहा, तुम्हाला अखेरचं सांगतों, कीं मला घरजांवई हवा आहे. आणि माझ्या मुलीवर जर तुमचं प्रेम असेल, तर या रेडिओचा नाद तुम्हांला सोडला पाहिजे. एवढा त्याग करा-यची तुमची तयारी असेल—(शेजारच्या घरांत रेडिओ सुरू होतो.) अरे बापरे ! झालाच हा अत्याचार सुरू. घे, घे ती खिडकी बंद करून. पण नको ! मीच जातो माझ्या खोलींत निघून ! (तो जातो. दरवाजा बंद होतो. दोघेही हंसतात. ती रेडिओ सुरू करते; पद सुरू होतें.)

धांव धांव सदया सदया ।

पतित निपट मति मोह तिमिर या ॥ धृ० ॥

व्यसन लोभ मर्नि लावित कलहा ।

हृदय उलत तव लाभ व्हावया ।

कांहीं नच सुचत । पायिं तव निरत ॥ १ ॥

दुसरी बाजूः—

(रेडिओंत गाणें सुरू आहे. ते संपतें; ती बंद करते.)

तो—कां बंद केलास ?

ती—आतां बाजारभाव सुरू होतील.

तो—काहीं हरकत नाही; चालू ठेव तो रेडिओ. म्हातारा आपल्या गांवीं गेला आहे.

ती—माझ्या बाबांविषयीं असं बोलणं चांगलं नाही हं ! सांगून ठेवतें.

तो—Oh ! Excuse me. काय छळवाद मांडला होता पण त्यानं. आपलं लग्न होऊन दोन महिने होत आले. पण एकदां तरी लावला आहे का आपण रेडिओ ?

ती—बाबा सदान्कदा घरांतच बसून राहत. मग लावणार तरी कसा रेडिओ ? अटच होती ना त्यांची ?

तो—पुराच वनवास तो !

ती—वनवास ?

तो—वनवास नाही तर काय ? दुर्वासासारखा सारखं आमचं सत्त्व पाहत होता !

ती—बाबांना दुर्वास म्हणतां हे चांगलं नाही हं ! सांगून ठेवतें.

तो—Oh ! I am sorry. काय अट पण ! म्हणे रेडिओ सुरू करायचा नाही. माणुसकी तरी होती का तुझ्या बापाला, ही अट घातली तेव्हां ?

ती—अन् तुम्हांला होती तर केलीत कशाला ती अट मान्य ?

तो—प्रेम ! प्रेमासाठी ! त्यागांतच प्रेम असतं म्हणतात ना ?

ती—प्रेम ! म्हणे प्रेम ! म्हणे त्यागांतच प्रेम असतं ! शिव्याशाप देत केलेलं कृत्य त्यागांत जमाच होऊं शकत नाहीं.

तो—शिव्याशाप नकोत, तर काय आशिर्वाद देऊं तुझ्या बापाला ? काय देऊं आशिर्वाद ? अष्टपुत्रा सौभाग्यवती भव म्हणूं ?

ती—इश

तो—कीं शतायुभव म्हणूं ? पण शतायुभव होऊन हा करणार काय ?

ती—रेडिओला बंदी.

तो—खरंच तुझ्या ह्या म्हाताऱ्याला पाहिलं म्हणजे देवळाचा तो चरण आठवतो बघ.

ती—कोणता ?

तो—“ नवल हेंच । यम यास विसरतो ! ”

ती—काय हें ? शोभतं का हें तुम्हाला ? लग्नाआधीं अन् लग्नानंतर केवढा फरक पडला हा तुमच्यांत ?

तो— तो दोष माझा नाही—लग्नाचा आहे !

ती—हा दोष तुमचा आहे—पुरुषांचा आहे. लग्न झाल्यानंतर पुरुष बदलतात असं म्हणतात, तें कांहीं खोटं नाही.

तो—तुम्हीं बाप-लेकींनीं मामा वरेंकरांचं वाङ्मय तर वाचलेलं नाही ? तें कांहीं नाही ! मला आतां हें असह्य होत चाललं आहे. मी आतां सूड घेणार—बंड उभारणार—लाव, लाव तो रेडिओ. असूं देत बाजारभाव. असले तरी चालतील; पण रेडिओ चालू राहिला पाहिजे. (तो स्वतः रेडिओ सुरू करतो. बाजारभाव संपतात. पुन्हा गण्यास सुरवात होते.) (Announcement) आतां तुझा बाप आला तरी हरकत नाही. अस्सा रेडिओ चालू ठेवीत राहणार. (गाणें सुरू होतें आणि बाप येतो.)

ती—कोण बाबा ? मध्येच परत आलांत ? (बाप कांहींच उत्तर देत नाही.)

तो—(निरखून पाहून) आँ ! हें काय बाबा ? अपघात तर झाला नाही तुम्हाला ? हा पट्टा कसला तोंडाभोवतीं ? (बाप कांहींच उत्तर देत नाही. रेडिओ चालूच असतो.)

ती—(त्याला हलक्या आवाजांत) बंद करा, बंद करा तो रेडिओ !

तो—नाहीं ! मुळीच नाही ! अट मोडली, तह मोडला, युद्धाला माझी तयारी आहे.

ती—मी बंद करतें.

तो—हं, हात लावूं नकोस. चल, राहा, दूर उभा तूं.

ती—काय करूं. काय करूं ! मी पायां पडतें तुमच्या—

तो—पाहा झाली सुरवात. या रणभेरी वाजू लागल्या.

ती—आतां काय करूं बाबा ! तुम्ही आंत जा तुमच्या खोलींत.

बाप—एक ! नीट एक. मी आतां रेडिओला भीत नाहीं. हजारों रेडिओ एकदम बाजूला लावले तरी मला त्याची पर्वा नाही.

ती—म्हणजे बाबा ?

बाप— मी नुकतंच माझ्या कानांवर ऑपरेशन करून घेतलं आहे.

तो व ती—(आश्चर्याने) आँ ! (रेडिओंत गाणें सुरू होतें.)

रुण झुण झुण नाच तुझा ।

मन माझें निराकार

निराधार पाहुनियां ॥ धृ० ॥

चंचलतम तव रसना

अलंकार दे वचना ।

दचकत मन तव नयना ॥ १ ॥

Dhondoobai Sankeshwarkar

धोंडूबाई संकेश्वरकर

N 5202

५२०२

{ अधरीं धरी मधुर मुरली-काफी दिनकर द. पाटीलकृत
सखि घाबरलिस उगि फार-मिश्र मांड ,, ,, ,,

एक बाजू:—

अधरीं धरी मधुर मुरली हरी,

धुमवि मधुर-रव-लहरी—

हांसवि सकल चराचरा गिरिधारी ॥ धृ० ॥

पाहि अचेतन-वेणू वदते

अधरीं धरितां-मधु बोलातें,

जरि तुला हवें-कशि मी हंसते,

क्षणभरि तरि-करी प्रीत मनहारी ॥ १ ॥

दुसरी बाजू:—

सखि घाबरलिस उगि फार,

वेल सुकुमार जणूं थरथरली ॥ धृ० ॥

थबकत बिचकत चालशि कां ?

चंद्राविण कोणि न तुजशी

बघतें लपून घन-राशी ॥ १ ॥

जल-ओघ खळखळत चाले

हा वारा मधु-वच बोले

गमते कुणी ग कुजबुजलें ॥ २ ॥

Master Vinayak Ambhaikar

मास्टर विनायक अंभईकर

N 5203

माझ्या छकुलीचे डोळे ! गालबोट प्रो. व्ही. बी. कोलते
M. A., LL. B. कृत

५२०३ { काय झालं सोनुलीला ? अंगाई ,, ,,

एक बाजू:—

माझ्या छकुलीचे डोळे दुध्या कवडीचे डाव
बाई ! कमळ कमळ गोड चिडीचं ग नांव !
जरि बोलते ही मैना माझी अजून बोबडे
मला लागति ते बाई खडीसाखरेचे खडे !
सर्घ्या जगाचं कौतुक इच्या झांकल्या मुठींत
कुठें ठेवुं ही साळुंकी माझ्या डोळ्याच्या पिंजऱ्यांत !
कसे हांसले ग खुदकुन माझ्या बाईचे हे ओठ
नजर होईल कोणाची लावुंद्या ग गालबोट !

दुसरी बाजू:—

काय झालं सोनुलीला ? रडूं कशाचं डोळ्यांत
पोरक्या वासरावाणी कशापायीं हा आकांत ? ॥ १ ॥
डोळ्यांतल्या आंसवांच्या पाणीदारशा मोत्यांनीं
डंवरलें काढून ग ! लाल गुलाब हे दोन्ही ॥ २ ॥
रडुं नको ग देतें मी माझ्या बाईला भुलजाई
हांसतील कशा मग ओठावर जाईजुई ॥ ३ ॥
जांभया कां देशी अशा नीज आली कां मैनेला !
झोप झोप छबुकडे ! मीच थोपटतें तुला ॥ ४ ॥
ये ग ये ग हम्मा ये ग दुदु दे ग तान्हुलीला
राघो ! पळत ये तूही बाल वारा साळुंकीला ॥ ५ ॥
पाय हळु हळु टाका गोड गोड ओव्यां म्हणा
चारा घेऊन तुम्हि या टांगा मैनाई ! पाळणा ॥ ६ ॥
मीच निजवीतें त्यांत माझ्या जिवाची ही राणी
हिंडवतें अन् बाईला गात गात गोड गाणीं ॥ ७ ॥

हिंदुस्थानी रेकॉर्ड्स

Laloobhai Rajkumari & Party लल्लूभाई राजकुमारी और पार्टी

N 5870

५८७०

मिस्टर १९३७

भाग १-२

पंडीत 'अनुज' कृत

एक बाजू:—

मखन—शिकागो टाइम्स ! अरे यार, ये अखबार वाले भी क्या क्या लिखते हैं ! अमरीकाके सब डाक्टर हैरान हैं ! एक नवजवान लडकी को पेटो कोट के बजाए पतलूनकी जरूरत है व्हेरी नाइस ! व्हेरी नाइस ! खूब बंदरीसे बन्दर यानी कलन्दरीसे कलन्दर बन गया ! अरे वाह यार, अमेरीकावालो कमा-लही तो कर दिखाया ! ना मालूम बेचारा हिन्दुस्तान कब चेतगा ?

रधीया—अरे सुनत हो के नहीं चहवा तैयार बाय तनीक पी लेव ! फीर गीटपीट सीटपीट करौ. (थालीनो अवाज)

मखन—हिन्दुस्तानी ! बिल्कूल हिन्दुस्तानी ! अरी, जंगली भला कही चायभी थालीमें पी जाती है ?

रधीया—अरे उ तोहार कंचवा का कपवा फुटी गवा तौनेसे हम घरीओमें ली आइ लहा बाटी. ए मे चहवा जल्दी जोडा जाइ.

मखन—(चा पीनेकी आवाज) हिन्दुस्तानी एकदम हिन्दुस्तानी. अरी ओ बेदुमकी बंदरीया, ये चाहय या गटरका पानी ! उं ह उवाळी इतनी के कथ्ये के गकोभी मात कर दीया. डेम. हिन्दुस्तानी. इडीयट.

रधीया—फार वही सटर पटर लगायो. हम तोसे कहत रहलीन की भळाइ चहवा. भी कौनो चीज बाय. अरे दूध पीयो, मलई खावो, रबडी चाटौ. जौनेसे तनीक तोहार देहिया बन जाय.

मखन—शेटप यु हिन्दुस्तानी.

रधीया—अरे तनि मनइ के तरह तो बोलौ. इ तोहार सटर पटर हमरे समझमें नइ आवत.

मखन—अरी, गोवर गनेश, तुं यहांसे टळती हय या नहिं ?

रधीया—हम काहेके जाई.

मखन—गेटाउट...

रधीया—का कह्यो ? उंट. हमका उंट कहत हौ.

मखन—ठहर तुं युं पीन्ड न छोडेगी. लातके देव बातसे नहि मानते है.

ले, ले—

रधीया—बस, बस, बस. राहे दै ओ. तोहार हाथ पीराय लागी.

मीस—मी आय कमीन मिस्टर नाइनटीन थरटीसेवन ?

मखन—यस मेडम. नाऊ आय एम इन हेवन.

मीस—ए, तुम क्या गोलमाल करटा हय ?

रधीया—अरे हम मेहरी भतार है चाहे जो करइ. तुं काहेको बीचमें टपर टपर करे लागी.

मीस—ये औरट तुमारा कौन होता है ?

मखन—उं ह ये तो हय एक नोकरानी. बिलकुल हिंदुस्तानी.

मीस—एकदम हिंदुस्तानी.

रधीया—अरे, तुं काहे खुसुर फुसुर करत बातु बंदरवारी नानी. इ हमार मरद है और हम इनका जुरवा. तु काहे के बिचमें चपर चपर करवा.

मीस—आइ सी मिस्टर नाइनटीन थरटीसेवन. तुम हमको ढोका डेटा है. ये तुमारा शादीका औरट है. अमारा लाइफ खराब करना मांगटा है.

मखन—आइ एम व्हेरी सोरी डोरलींग.

मीस—बी क्वाइट यु नोनसेन्स ! हिंदुस्थानी (तमाचा)

रधीया—अरे ए हमरे पतीके चपत लगावत है, तो इ ले कीरस्तानी.

मीस—अरे अरे अरे, हम मर गया. थोडा पानी पानी—

मखन—भाई वाह घाघरेसे पेटीकोटने हार मानी.

मीस—पानी पानी.

मखन—अरे ए रहेने दो हिंदुस्तानी नहि तो मर जायगी कीरस्तानी—

मखन— हिंदुस्तानी—हिन्दुस्तानी
रहेने दे ये नादानी—

रधीया— लेती जा लेते जा
हलवा मलीदा खाती जा

मीस— दुमने डीलमें, दुमने डीलमें
क्या गनी ओ मस्तानी

रधीया— सदर पटर करे चटर पटर
हम जाने न गीटपीट बाजी
कमर को तोडुं अखियां फोडुं
कबहु न छोडूं मुन्डी मरोडु
चलरे बस रे—
तलरे अरे रे—

दुसरी बाजू—

मखन—देखीये वकीलसाहब, मेरी इज्जत आवरु अब आपहिके हाथ है.
वकील—अब मेरे बसकी बात नहिं. एक नइ रोशनी की मिसको धोका देनेका नतीजा देखा. अब तो दैओ रुपीया पांच हजार जुरमानां या आबाद करो पागलखानां.

मखन—वकीलसाहब, पांच हजार कहाँसे लाऊ ? सेन्ट, कीम, पावडर, मोटर और होटल के बीलोंने बापदादा की कमाईका सफाया कर दिया.

वकील—अरे बाहरे मिस्टर नाइन्टीन थ्रटीसेवन, अब चुपकेसे रख दो. पांच हजार बरना हो जाओगे जलीलो खवार.

रधीया—अरे इ काह य तक़ार ?

देखीये न देवी, ये हजरत ठहेरे हिन्दुस्तानी,
पाच हजार न, दीया तो जाइंगे काले पानी

मखन—अरे हाय हाय पतीव्रता स्त्री को न पेहचाना,
अब तो नसीबमें हय कैदखाना.

मौलाना अकबरने ठीक कहाथा पग हमने न माना

वकील—क्या ?

मखन—येहि के—ख्वाहिशथी केककी सो रोटी भी गई
 चाहिथी शै बडी सो छोटी भी गई
 वायज के नसीह ते न मानी आखीर
 पतलुनकी ताकमें लंगोटीभी गई

वकील—बोलो मास्टर हिंदुस्तानी, रूपै देतो हो या चखने हो सरकारी मेहमानी !

मखन—हाय हाय ! हम तो चले काले पानी, अब तेरा क्या होगा मेरी राधारानी.

रधीया—अरे, हमार बात छोडो, आपन संभारो—आजसे हमारा आपन जानौ तो हम पांच हजार दैइ.

मखन—आजसे कान पकडकर तौथा करतां हूं और तोरी ही महोब्रतकी दम भरता हूं.

रधीया—अच्छा तो इ ल्येओ पांच हजार !

वकील—वाहरे पतीव्रता नार ! देख इसे कहते है सच्चा प्यार. अच्छा देवा नमस्कार.

मखन—अरी रधीया, ये पांच हजार कहाँसे आये ?

रधीया—इ गहेना वहेना बेच बाचके पाए. अब छोड बधे परदेशका आबो-दानां और होइ जावो अपने देस को खानां.

मखन—अरे देस तो चीली—पर खइव—का—

रधीया—हां...अब सुधर गयो बोल ये लाग्यो आपन बानी छे अब करो खेती

मखन—वाह...अब जीव आवा कलमां

रधीया—तौ फीर देस चली हो न बलमां

—गाना—

रधीया—

अपने बलमां के लेके अलग रहिबे

खेती करे बे गइयां चरइबे

मिठा मिठा दूध पियरवाको पीलइबे—अपने.

फुइयां खुदइबे बगीयां लगइबे

फुलनसे अपनी हम सेजीयां सजइबे

मखन—अरे सुनत हो रधीया

रधीया—का.....

मखन—

गमजनको मार हमरो
भुर कुसनी कार डालो
बन ठन ठे गलेमें कुलनको हार डालो
गंगातट मोरलीया हमका तो मार डालो

रधीया—

तोपे वारी वारी जाऊं

सजन सब सुख लइवे

अपने बलमा —

Master Pralhad Joshi

मास्टर प्रल्हाद जोशी

मा. प्रल्हाद जोशी

N 5871

{ अल्ला साही सब

अडाणा

५८७१

{ राम रंग लागा

पहाडी

एक बाजूः—

अल्ला साही सब जानेदा

ना ले बसे जानेदा मान तरसे ॥ धृ० ॥

कर कंगना ककना नेहा बरसे ।

आसपास पीर नइ । जियरा तरसे ॥ १ ॥

दुसरी बाजू:—

राम रंग लागा ।

काचे मन ते साहेब नेरे

झूटे मनके भागा ॥

हरीजन हरीजीके कैसे मिलत जैसे,

कंचन संग सुहागा ॥

लोक लाज कुलकी मर्यादा तोड

लिया जैसा धागा ॥

कहत कबीरा सुनो भाइ साधो

भाग हमारा जागा ॥

फिल्म रेकॉर्डस्

Mr. Vedpathak

श्री. वेदपाठक

Saraswati Cinetone Co., Poona

सरस्वती सिनेटोन कं., पुणे

N 5200 { दिधला कुणां थांग

फिल्म:—भक्त प्रल्हाद

५२०० { अनुदिनीं रमवीत हें मन

” ” ”

एक बाजू:—

दिधला कुणा थांग—कमलावरा नमित ।

दिपले बघुनी ध्यान-अचित मुनी अनिवार ।

स्तवनावरीं त्रिलोक-भ्रमवि मति अवनिनाथ ।

दिधला कुणां थांग—

दुसरी बाजू:—

अनुदिनीं रमवित हें मन प्रभुवर

वंदित पदकमला भावमया ॥ धृ० ॥

अविनत जन मुखीं नामस्मरण तव—

कंठित सुखमय जीवा अभया ॥

संकटि सुजना मुक्त कराया,

सत्वर अवतरसी देववरा

काय पडे परी भूल खलमना—

भंगित तपबल मोहा वरिता ॥ धृ० ॥

Wadia Movietone Co., Bombay

वाडिया मुव्हीटोन कं., मुंबई

Master Mohamed & Chorus

मा. महंमद और कोरस

N 5873 { हम वतनके वतन हमारा

फिल्म जयभारत

५८७३ { झूठा पूजन छोड पूजारी

फिल्म हरीकेन हंसा

Master Mohamed

मास्टर महंमद

N 5874 { राजनवा अब धरो तुम धीर

फिल्म जय भारत

५८७४ { एक है एकमें दुनिया सारी

फिल्म हरीकेन हंसा

Sardar Mansur

सरदार मन्सूर

N 5875 { अब तो हमसे न जोवन

फिल्म जयभारत

५८७५ { जगतमें प्रेमकी बंसी बाजे

”

N 5876 { Husnabanu

हुस्नबानू

{ प्रेमी जगमें हरहर घटमें

फिल्म हरीकेन हंसा

{ Sardar Mansur

सरदार मन्सूर

५८७६ { यह दुनिया प्रेमकी बस्ती है

फिल्म हरीकेन हंसा

Sagar Movietone Co., Bombay

सागर मुव्हीटोन कं., मुंबई

Surendranath, B. A., LL. B.

सुरेन्द्रनाथ बी. ए., एल्ल. बी.

N 5877 { रसभरे नैन तोरे बालम

फिल्म ग्रामकन्या

५८७७ { झूठा है संसार खेल तमाशा.

”

<i>Huns Pictures, Bombay</i>		हंस पिक्चर्स, मुंबई
Miss Ratnaprabha		मिस् रत्नप्रभा
N 5879	{ लेलो कोई गजरा लेलो	फिल्म धर्मवीर
५८७९	{ हैं फूल कागज के यहां	"
N 5880	{ रखिया बन्धाओ भैया	फिल्म छाया
५८८०	{ गूंजत क्यों भंवरा रसिया	"
Miss Harimati		मिस् हरीमती
N 6760	{ आह सखी मिलनकी रात	" माया "
६७६०	{ आज जागे है भाग	प्रेमगीत
Miss Indubala		मिस् इंदुबाला
N 6761	{ रंजो गम आहो फुगांजान	"आहे मजलूम"
६७६१	{ दिलका जलनाभी गया	"
Miss Ramadulari & Angur (Kalo)		मिस् रामदुलारी और अंगुर (कालो)
N 6762	{ मोरी भोली भावज	'मॉडर्न लेडी'
	{ Miss Ramdulari मिस् रामदुलारी	-
६७६२	{ मुझ गमजदा की आह म	" "
Faka re Alam Quawal		फखरे आलम कव्वाल
N 6763	{ बहुत जब दर्द उठता है	" स्टेप मदर "
६७६३	{ साकी तेरे कुरबान मतवाला कर दे	"
K. C. Dey		क. सी. डे
N 6764	{ हां गुल तस्वीर में बुबांस मेरी	मंझिल
६७६४	{ आयेगी ताजा बहार मेरे बागमे	" माया "

(१७)

Ranjit Ray & Samina

रणजित राय और समीना

N 6765 { तुम्हारा नाम सुरलेना

“ सुन्दैरा संसार ”

६७६५ { च्यूटीं टांग जरा जी चलाये

वाजंत्रि रेकॉर्डस्

Master Narayanrao & Gajananrao

(Messrs. Ambade Bros. of Baroda)

मास्टर नारायणराव आणि मास्टर गजाननराव

(मेसर्स अम्बाडे ब्रदर्स, बडोदें.)

मा. नारायणराव आणि गजाननराव.

N 5944 { सितार व जलतरंग गत

बागेश्री-त्रिताल

५९४४ { ” ” ” ”

दुर्गा-झपताल

एक बाजू:—

सितार व जलतरंग गत

बागेश्री-त्रिताल

दुसरी बाजू:—

सितार व जलतरंग गत

दुर्गा झमता

हिंदुस्तानी रेकॉर्डस्

Master Ezaj Ali

मास्टर इजाज अली

N 6750 { अपनी हसती भी एक फिसाना है

गझल

६७५० { बेखुदे इश्क है

”

Master Faqiruddin

मास्टर फकिरुद्दीन

N 6751 { मुजिजा हरणी

खायत

६७५१ { , सहाबी

”

Miss Munni & Kapal

मिस मुन्नी और कपाल

N 6752 { चल साजन उस पार जगतके

भजन

६७५२ { Master Faqiruddin

मास्टर फकिरुद्दीन

{ दुनिया पापकी नगरी

भजन

Rafik

रफिक

N 6753 { पिया चाले माधो बनमे

ठुमरी पहाडी

६७५३ { पिया हमरे कासे रुसे

बिरवा

H. M. V. Dramatic Party

एच. एम्. व्ही. ड्रामॅटिक पार्टी

N 6754 {

to

6756 { डामा प्रेमी अबला

६७५४ { Set No. 143 सेट नं. १४३

ते

६७५६ {

Miss Angurbala

मिस् अंगुरबाला

N 6766 { मागे मारो कटार तैबा वाले नात
 ६७६६ { या हबीबे खुदा ,

Miss Harimati

मिस् हरीमती

N 6767 { मेरे प्यारे दिग्दार
 ६७६७ { रुस गयो काहे बांलो

Rakha Bai

रेखाबाई

N 6768 { दर्द दिलका रफता रफता गझल
 ६७६८ { सरे हशर ऐ फितना गर देख लेना ,

Ali Hussain

अली हुसेन

N 6769 { ल नो खबरिया मोरी नात
 ६७६९ { सल-अला फखरे जमा ,

Kallu Quawal

कल्लू कव्वाल

N 6770 { प्रेम डगरिया बताये जाना
 ६७७० { प्रेमकी बतियां बोल रे ज्ञानी

Mohamed Khalil

मोहमद खलील

N 6771 { नेकी करले गाफिल बंदे भजन
 ६७७१ { भजले मौला नाम ,

Pearu Quawal

प्यारू कव्वाल

N 6772 { चलो परी सखी उस देश चलो नात
 ६७७२ { दरुदों की डाली सजा लाइ हुं ,

(२०)

वाजंत्रि रेकॉर्ड्स

H. M. V. Dehli Studio
Orchestra

एच्. एम्. व्ही दिल्ली स्टुडिओ
ऑर्केस्ट्रा

N 6757 { असि आई बस्ती
६७५७ { फरयाइन

Mani & his Orchestra

मानी आणि त्यांचा ऑर्केस्ट्रा

N 8953 { कर्नाटकी ट्यून
८९५३ { हिंदुस्तानी ट्यून

नवीन आणि अस्सल 'हिज मास्टर्स व्हॉईस'ने
बनविलेला कोणताही माल "हिज मास्टर्स
व्हॉईस" ऑथराइज्ड आणि सर्टिफिकेटेड
डीलरजवळच मिळेल.

“हिज मास्टर्स व्हॉईस,”

२८, राम्पार्ट रो, कोट, मुंबई